

## POSTANOWIENIE

Dnia 10 lipca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Czubik

w sprawie ze skargi A. P.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki  
w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie w sprawie o sygn.

I ACz 793/23,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw  
Publicznych w dniu 10 lipca 2024 r.,

**1. odrzuca skargę,**

**2. zarządza zwrot od Skarbu Państwa - Sądu Najwyższego na  
rzecz skarżącego A. P. kwoty 200 (dwieście) złotych tytułem  
opłaty od skargi.**

## UZASADNIENIE

Pismem z 3 czerwca 2024 r. A. P. (dalej jako: „Skarżący”), reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, złożył skargę na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu sądowym o sygn. akt I ACz 793/23, prowadzonym przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie, wszczętym na skutek zażalenia powoda od postanowienia Sądu Okręgowego w Warszawie z 19 czerwca 2023 r., VII C 1783/21.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga podlega odrzuceniu.

Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (t.j. Dz.U. 2023, poz. 1725; dalej: „ustawa o skardze na przewlekłość”), skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiła przewlekłość postępowania, wnosi się w toku postępowania w sprawie. Jak podnosi się w orzecznictwie, skarga na przewlekłość postępowania, będąca instrumentem mającym na celu stwierdzenie, czy doszło do uchybień w niezwłocznym rozpoznawaniu sprawy, jest dopuszczalna jedynie w toku postępowania w sprawie – do momentu jego prawomocnego zakończenia. W konsekwencji należy stwierdzić, że niedopuszczalne jest wniesienie skargi na przewlekłość postępowania po jego zakończeniu (postanowienie Sądu Najwyższego z 31 sierpnia 2022 r., I NSP 250/22).

W rozpatrywanej skardze wyraźnie zaskarżono przewlekłość postępowania zażaleniowego (I ACz 793/23), które zakończyło się prawomocnie kilka miesięcy temu (15 marca 2024 r.). W tych warunkach, wywiedziona kilka miesięcy później skarga musiała podlegać odrzuceniu.

Mając powyższe na względzie, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji postanowienia. O zwrocie uiszczonej opłaty od skargi zarządzono na zasadzie art. 17 ust. 3 ustawy o skardze na przewlekłość.

[SOP]

(r.g.)